

T.B.M.M.
İYİ PARTİ

GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 21.07.2026
Sayı : 717

10/4386

Rıdvan UZ
Çanakkale Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye’de iş cinayetlerinin yapısal nedenlerinin araştırılması; iş sağlığı ve güvenliği mevzuatının uygulanmasındaki eksikliklerin, denetim yetersizliklerinin, taşeronlaşma, güvencesiz çalışma, kayıt dışı istihdam, sendikasızlaştırma, uzun çalışma süreleri, meslek hastalıkları, çocuk işçiliği, göçmen işçilerin durumu, iş müfettişi sayısı, idari ve cezai yaptırımlar ile kamu kurumları arasındaki koordinasyon sorunlarının tespit edilmesi; işçilerin yaşam hakkının korunmasına yönelik etkin, caydırıcı ve bütüncül politikaların belirlenmesi amacıyla Anayasa’nın 98’inci ve İçtüzüğü’nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz. 09/06/2026

Rıdvan UZ
İYİ Parti Çanakkale Milletvekili

Rıdvan UZ
Çanakkale Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

GEREKÇE

İş cinayetleri, Türkiye’de çalışma hayatının en ağır ve en yakıcı sorunlarından biridir. Bu ölümler çoğu zaman “kaza” olarak adlandırılrsa da önemli bir bölümü önlenabilir niteliktedir. İş sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin alınmadığı, denetimlerin yeterince yapılmadığı, işçilerin güvencesiz, sendikasız ve ağır koşullarda çalıştırıldığı bir düzende yaşanan ölümler; münferit olaylar değil, yapısal bir sorunun sonucudur.

Uluslararası Çalışma Örgütü’nün tahminlerine göre dünyada her yıl yaklaşık 3 milyon çalışan iş kazaları ve meslek hastalıkları nedeniyle hayatını kaybetmektedir. Ayrıca her yıl yüz milyonlarca çalışan ölümcül olmayan iş yaralanmalarına maruz kalmaktadır. Bu küresel tablo, iş sağlığı ve güvenliği meselesinin yalnızca teknik bir işyeri düzenlemesi değil, doğrudan yaşam hakkı meselesi olduğunu göstermektedir.

Türkiye’de ise tablo son derece ağırdır. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi’nin 2024 yılı raporuna göre 2024 yılında en az 1.897 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybetmiştir. Bu, her gün en az 5 işçinin çalışırken yaşamını yitirdiği anlamına gelmektedir. Aynı raporda hayatını kaybeden işçilerden yalnızca 36’sının, yani yüzde 1,89’unun sendikalı olduğu belirtilmiştir. Bu veri, sendikasız ve güvencesiz çalışmanın iş cinayetleriyle bağlantısını açıkça ortaya koymaktadır.

İSİG Meclisi’nin 2025 yılına ilişkin verilerine göre ise 2025 yılında en az 2.105 işçi çalışırken hayatını kaybetmiştir. Bu sayı, 2025 yılında Türkiye’de her gün en az 6 işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini göstermektedir. Bu tablo, iş cinayetlerinin azalmadığını, aksine süreklileşmiş bir rejime dönüştüğünü göstermektedir.

Resmî veriler de iş kazaları ve işçi ölümlerindeki ağır tabloyu doğrulamaktadır. Sosyal Güvenlik Kurumu’nun 2024 yılı istatistiklerine ilişkin değerlendirmelere göre iş kazası kaynaklı ölüm sayısı 2020 yılında 1.240 iken, 2024 yılında 1.905’e yükselmiştir. Bu artış, iş sağlığı ve güvenliği alanındaki mevcut politika ve denetimlerin işçi ölümlerini önlemede yetersiz kaldığını ortaya koymaktadır.

İş cinayetlerinin en yoğun yaşandığı sektörlerin başında inşaat, tarım, taşımacılık, madencilik, metal, enerji ve belediye hizmetleri gelmektedir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na bağlı Güvenli İnşaat portalında yer alan 2024 yılı SGK iş kazası istatistiklerine göre, ölümlü iş kazalarında inşaat sektörü yüzde 29,1 ile en yüksek paya sahiptir. Bu veri, özellikle yüksekte düşme, ezilme, göçük, elektrik çarpması, trafik/servis kazaları ve iş ekipmanı kaynaklı ölümlerin önlenmesi için sektörel denetimlerin artırılması gerektiğini göstermektedir.

İş cinayetleri yalnızca yetişkin işçilerin değil, çocukların da yaşam hakkını tehdit etmektedir. İSİG Meclisi’nin verilerine göre 2024 yılında iş cinayetlerinde hayatını kaybeden 1.897 işçinin 71’i çocuktur. 2025 yılında ise en az 94 çocuk işçi çalışırken yaşamını yitirmiştir.

Tel : 0.312.4206574 – 75

Faks : 0.312.4202300

E-posta : ridvan.uz@tbmm.gov.tr

Adres : Ana Bina E Blok 1.Kat Oda No: E120 TBMM/ANKARA

Rıdvan UZ
Çanakkale Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

Çocukların eğitim çağında çalışmak zorunda bırakılması ve işyerlerinde ölüm riskiyle karşı karşıya kalması, sosyal devlet ilkesi açısından kabul edilemez bir tablodur.

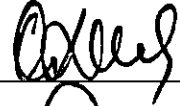
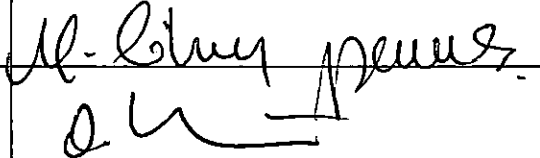
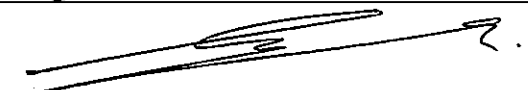
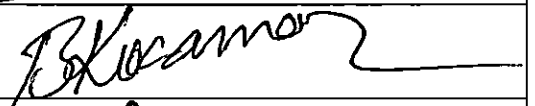
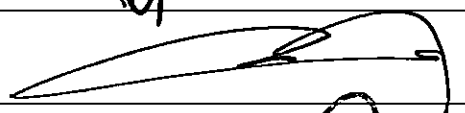
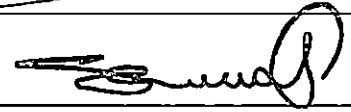
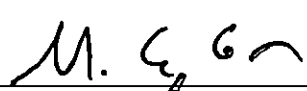
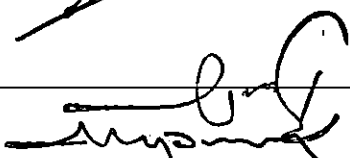
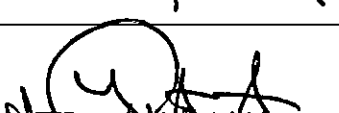
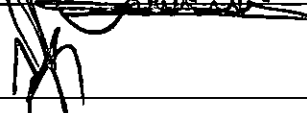
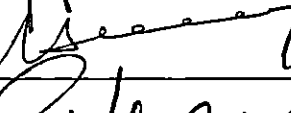
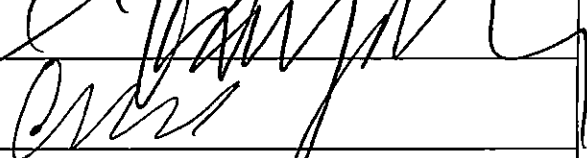
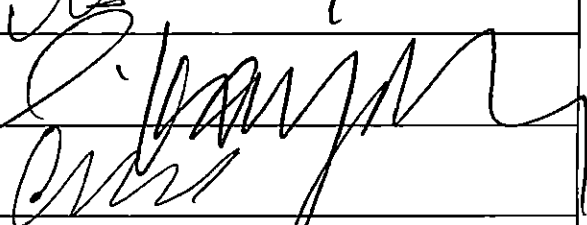
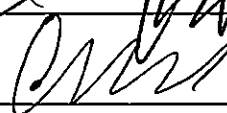
Bu tabloya rağmen iş cinayetleri çoğu zaman “kaçınılmaz kaza” gibi değerlendirilmekte; işveren sorumluluğu, kamu denetimi, ihale sistemi, taşeron zinciri, iş güvenliği uzmanlarının bağımsızlığı, iş müfettişi yetersizliği, sendikal örgütlenme engelleri ve cezai yaptırımlar yeterince sorgulanmamaktadır. Oysa bir işçinin baretless, emniyet kemersiz, güvencesiz, eğitimsiz, denetimsiz ve uzun çalışma saatleri altında hayatını kaybetmesi kader değildir; göz göre göre gelen bir ihmâl zinciridir.

Bu kapsamda iş cinayetlerine ilişkin tüm vakaların sektör, il, işkolu, işyeri büyüklüğü, çalışma biçimi, taşeron ilişkisi, sendikâlılık durumu, yaş, cinsiyet, göçmenlik durumu, kayıtlı-kayıt dışı çalışma, ölüm nedeni ve sorumluluk zinciri bakımından incelenmesi gerekmektedir. Ayrıca iş sağlığı ve güvenliği denetimlerinin sıklığı, iş müfettişi sayısı, verilen idari para cezaları, durdurma kararları, adli soruşturma ve kovuşturma süreçleri, mahkeme kararları ve cezasızlık algısı da Meclis tarafından bütün yönleriyle araştırılmalıdır.

İşçilerin yaşam hakkının korunması, ölüm gerçekleşikten sonra taziye mesajı yayımlamakla ya da dosya açmakla sınırlı olamaz. Asıl sorumluluk; ölümleri önceden önlemek, riskleri tespit etmek, işyerlerini etkin biçimde denetlemek, caydırıcı yaptırımlar uygulamak ve çalışma hayatını insan onuruna yakışır hâle getirmektir.

İş cinayetlerinin yapısal nedenlerinin ortaya çıkarılması, ihmaller zincirinin tespit edilmesi, iş sağlığı ve güvenliği sisteminin güçlendirilmesi, çocuk işçiliği ve güvencesiz çalışmanın önlenmesi, denetim ve yaptırım mekanizmalarının etkinleştirilmesi ve işçilerin yaşam hakkının korunmasına yönelik kalıcı politikaların geliştirilmesi amacıyla Meclis Araştırması açılması zorunludur.

Anayasa’nın 98’inci ve İktüzüğün 104. ve 105. maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

ADI VE SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZASI
Ömer KARAKAŞ	AYDIN	
Yasin ÖZTÜRK	DENİZLİ	
Yüksel ARSLAN	ANKARA	
M. Cihan PAÇACI	İSTANBUL	
A.YÜCE TÜRKER TAŞ	ADANA	
Y. SELÇUK TÜRKÖĞÜ	BURSA	
BURHANETTİN KOCAN	MERSİN	
TURAN YALDIR	AKSARAY	
BERKAN TAŞCI	TEKİRDAĞ	
Şenol SUNAT	MANİSA	
Melih ERGÜN	MUĞLA	
M. Mustafa GÜRBAN	GAZİANTEP	
Burak DALGIN	BAKİRKÖY	
Hüner KIRKPINAR	İZMİR	
Yavuz AYDIN	TRABZON	
Hacer TOKTAŞ	BURSA	
Mehmet AKALIN	EDİRNE	
Lithullah KAYALAR	YOZGAT	
A. Zekî GİRKİN	HAZAY	
A. İsmet FAKIRBAĞA	ANKARA	